Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 25 iunie 1991

de completare a măsurilor destinate să promoveze îmbunătățirea securității și sănătății la locul de muncă în cazul lucrătorilor care au un raport de muncă pe durată determinată sau un raport de muncă temporară

(91/383/CEE)

(JO L 206, 29.7.1991, p. 19)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 2007/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2007	L 165	21	27.6.2007

▼B

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 25 iunie 1991

de completare a măsurilor destinate să promoveze îmbunătățirea securității și sănătății la locul de muncă în cazul lucrătorilor care au un raport de muncă pe durată determinată sau un raport de muncă temporară

(91/383/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și, în special, articolul 118a al acestuia;

având în vedere propunerea Comisiei ([1]);

în cooperare cu Parlamentul European ([2]);

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]);

întrucât articolul 118a din tratat prevede adoptarea de către Consiliu, prin intermediul directivelor, a cerințelor minime de promovare a îmbunătățirii condițiilor de lucru, în vederea garantării unei mai bune protecții a securității și sănătății lucrătorilor;

întrucât articolul menționat anterior prevede ca aceste directive să evite impunerea unor constrângeri administrative, financiare și juridice care ar îngreuna constituirea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii;

întrucât recurgerea la forme de muncă cum sunt cele cu durată determinată sau cu durată temporară a crescut în mod considerabil;

întrucât cercetările făcute arată, în general, că lucrătorii care au un raport de muncă pe durată determinată sau un raport de muncă temporară sunt în mai mare măsură expuși, în anumite sectoare, la accidente de muncă sau la boli profesionale, comparativ cu alți lucrători;

întrucât aceste riscuri suplimentare din anumite sectoare sunt parțial legate de anumite modalități de integrare în întreprindere; întrucât aceste riscuri pot fi diminuate printr-o informare și o formare adecvată încă de la începutul raportului de muncă;

întrucât directivele în domeniul securității și sănătății la locul de muncă și, în special, Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă ([4]) conțin dispoziții destinate îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor în general;

întrucât situația specifică a lucrătorilor având un raport de muncă pe durată determinată sau un raport de muncă temporară, precum și riscurile deosebite la care aceștia se expun în anumite sectoare, fac necesară o reglementare complementară specială, îndeosebi cu privire la informarea, formarea și supravegherea medicală a salariaților respectivi;

întrucât prezenta directivă constituie un element concret în cadrul realizării dimensiunii sociale a pieței interne,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

([1]) JO C 224, 8.9.1990, p. 4.
([2]) Aviz emis la 20 noiembrie 1990 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și JO C 158, 17.6.1991.
([3]) JO C 332, 31.12.1990, p. 167.
([4]) JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

▼B

SECȚIUNEA I

Domeniul de aplicare și obiectul

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă se aplică:

1. raporturilor de muncă reglementate printr-un contract de muncă pe durată determinată, încheiat direct între angajator și lucrător, în care încetarea contractului de muncă este determinată de condiții obiective, cum ar fi atingerea unei date precise, finalizarea unei sarcini determinate sau producerea unui eveniment determinat;

2. raporturilor de muncă temporară dintre un agent de muncă temporară, care este angajatorul, și lucrător, când acesta din urmă este desemnat să lucreze pentru o întreprindere sau o unitate care apelează la serviciile sale și/sau care exercită controlul asupra sa.

Articolul 2

Obiectul

(1) Prezenta directivă își propune să asigure lucrătorilor aflați într-un raport de muncă de tipul celor menționate la articolul 1 același nivel de protecție în domeniul securității și al sănătății la locul de muncă, de care beneficiază ceilalți salariați din întreprindere și/sau unitățile utilizatoare.

(2) Existența unui raport de muncă de tipul celor menționate la articolul 1 nu poate justifica o diferență de tratament în privința condițiilor de muncă referitoare la protecția securității și sănătății la locul de muncă, în special când este vorba de accesul la echipamentele de protecție individuală.

(3) Directiva 89/391/CEE, precum și directivele speciale, în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE se aplică în totalitate lucrătorilor care au un raport de muncă de tipul celor menționate la articolul 1, fără a aduce atingere dispozițiilor mai restrictive și/sau speciale conținute în prezenta directivă.

SECȚIUNEA II

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 3

Informarea salariaților

Fără a aduce atingere articolului 10 din Directiva 89/391/CEE, statele membre iau măsurile necesare pentru ca:

1. înainte de începerea unei activități de către un lucrător având un raport de muncă de tipul celor menționate la articolul 1, acesta să fie informat de către întreprinderea și/sau unitatea care îl angajează asupra riscurilor la care este expus;

2. această informație:

   — să facă cunoscută îndeosebi necesitatea calificărilor sau aptitudinilor profesionale speciale sau supravegherii medicale speciale, cerută și definită de legislația națională și

   — să precizeze care sunt eventualele riscuri majore specifice, legate de locul de muncă ce urmează să fie ocupat, astfel cum sunt acestea definite de legislația națională.

▼B

Articolul 4

Formarea lucrătorilor

Fără a aduce atingere articolului 12 din Directiva 89/391/CEE, statele membre iau măsurile necesare pentru ca, în cazurile menționate la articolul 3, lucrătorul să aibă o pregătire suficientă și corespunzătoare caracteristicilor locului de muncă, ținând seama de calificarea și de experiența sa.

Articolul 5

Folosirea și supravegherea medicală a lucrătorilor

(1) Statele membre au posibilitatea de a interzice angajarea cu contracte de muncă de tipul celor menționate la articolul 1 în cazul unor activități deosebit de periculoase pentru securitatea sau sănătatea lucrătorilor, astfel cum sunt acestea definite de legislația națională, mai ales în cazul unor activități care fac obiectul unei supravegheri medicale speciale, definită de legislația națională.

(2) În cazul în care nu recurg la posibilitatea prevăzută la alineatul (1), statele membre iau măsurile necesare, fără a aduce atingere articolului 14 din Directiva 89/391/CEE, pentru ca salariații care se află într-un raport de muncă de tipul celor menționate la articolul 1 și care sunt solicitați pentru munci supuse unei supravegheri medicale speciale, definite de legislația națională, să beneficieze de o supraveghere medicală specială corespunzătoare.

(3) Statele membre au posibilitatea să prevadă ca supravegherea medicală specială corespunzătoare menționată la alineatul (2) să continue și după încetarea raportului de muncă al lucrătorului respectiv.

Articolul 6

Servicii de protecție și de prevenire

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca lucrătorii, serviciile sau persoanele desemnate să se ocupe, în conformitate cu articolul 7 din Directiva 89/391/CEE, de activitățile de protecție și prevenire a riscurilor profesionale, să fie informate în legătură cu numirea lucrătorilor aflați într-un raport de muncă de tipul celor menționate la articolul 1, în măsura necesară pentru a permite lucrătorilor, serviciilor sau persoanelor desemnate să se ocupe în mod corespunzător de activitățile lor de protecție și prevenire cu privire la toți lucrătorii din întreprindere și/sau unitate.

SECȚIUNEA III

DISPOZIȚII SPECIALE

Articolul 7

Raporturile de muncă temporară: informarea

Fără a aduce atingere articolului 3, statele membre iau măsurile necesare pentru ca:

1. întreprinderea și/sau unitatea utilizatoare, înainte de a-i fi pus la dispoziție un lucrător aflat într-un raport de muncă de tipul arătat la articolul 1 alineatul (2), să aducă la cunoștința agentului de muncă temporară *inter alia* calificarea profesională cerută și caracteristicile proprii locului de muncă vacant;

2. agentul de muncă temporară să aducă toate aceste elemente la cunoștința lucrătorilor respectivi.

▼B

Statele membre au posibilitatea de a prevedea ca precizările ce urmează să fie făcute de întreprinderea și/sau unitatea utilizatoare către agentul de muncă temporară, conform primului paragraf punctul (1), să fie prevăzute într-un contract de punere la dispoziție.

Articolul 8

Raporturile de muncă temporară: răspunderea

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca:

1. fără a aduce atingere răspunderii stabilite prin legislația națională a agentului de muncă temporară, întreprinderea și/sau unitatea utilizatoare să fie răspunzătoare, pe durata misiunii, de condițiile de executare a muncii respective;

2. pentru aplicarea punctului (1), condițiile de executare a muncii să cuprindă între anumite limite și pe cele legate de sănătate, igienă și securitate a muncii.

SECȚIUNEA IV

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 9

Dispoziții mai favorabile

Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor naționale și comunitare, aflate în vigoare sau viitoare, care sunt mai favorabile protecției securității și sănătății la locul de muncă al salariaților care au un raport de muncă de tipul celor menționate la articolul 1.

Articolul 10

Dispoziții finale

(1) Statele membre adoptă și pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la data de 31 decembrie 1992. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele dispozițiilor de drept intern deja adoptate sau în curs de adoptare în domeniul reglementat de prezenta directivă.

▼M1

———————

Articolul 10a

Raportul privind punerea în aplicare

Statele membre transmit Comisiei, din cinci în cinci ani, un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive sub forma unui capitol specific din raportul unic, menționat la articolul 17a alineatele (1), (2) și (3) din Directiva 89/391/CEE, care a stat la baza evaluării Comisiei, în conformitate cu articolul 17a alineatul (4) din directiva respectivă.

▼B

Articolul 11

Prezenta directivă se adresează statelor membre.